

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, sivec, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 8. avgusta.

Vmes mej vesela poročila, ki nam javljajo, kako vro se drže naši štajerski bratje pri prvotnih volitvah, kako hrabro in vztrajno delujejo na vsej črti, da je sijajna zmaga že sedaj zagotovljena, prišla je jako nevesela vest, da je glavni urednik „Slovenskega Gospodarja“ velezaslužni gospod dr. Lavoslav Gregorec v 6. dan t. m. pred porotniki v Celji bil krivim spoznan in obsojen na šest tednov zapora, 150 gld. izgube na kavciji in plačilo vseh stroškov, vkupe okoli 500 gld.

„Slovenski Gospodar“ in njega neustrašeni glavni urednik sta od nekdanj štajerskim nemčurjem in znanim fakijskim krogom v Celji trn v peti, radi bi ju uničili, češ: „udaril bodem pastirja in razkropile se bodo ovce“. Zbog tega brezmejnega sovraštva nista bila takrat prvokrat pred porotniki in v preživem spominu nam je še zadnja drakonična obsodba, vendar ima zadnja obsodba svojo posebnost, svojo specifično stran.

Kolikor nam znano, je to prvi slučaj, da se je nikjer imenovani in nikjer podpisani glavni urednik pozval pred porotnike in obsodil, torej je to popolnem nova praksa, za katero bi se pristne opore v naših zakonih zamašilo. A v Celji je marsikaj mogoče in gorje, trikrat gorje vsakemu narodnjaku, kateremu je osoda toli nemila, da se mora zagovarjati pred Celjskimi porotniki! Ne da bi o porotnikih samih kaj slabega mislili, Bog varuj! a slučaj v Celji vselej tako nanese, da kadarkoli je obtožen kak narodnjak, ali kak slovenski list, so porotniki po večini nemčurji, isto tako tudi takrat, če Slovenec kakoga nemčurja toži in nasledek je vedno stereotipen: Slovenec tožitelj propade, Slovenec toženec se obsodi. To se vrši v jedno mer z matematično gotovostjo, in kar je najbolj čudno, slučaj je tolik, da se izžrebajo kar zaporedoma imena najbolj zagriženih nemčurjev. Previsoko je naše spoštovanje do naših sodnikov in naših sodnih naprav, sicer bi bili že davno mislili, da ta osodopolni slučaj ni zgolj slepa sreča, marveč, da se poraja po francoskih igračev gaslu: Corriger la fortune!

Ker smo na tem mestu že obširno razpravljali, kako neugodno so porotniške listine za štajerske

Slovence, nečemo več ponavljati, temveč bodemo le v kratkem posneli vso to pravdo; kakor jo pripoveduje „Slov. Gosp.“ sam.

„Bivši učitelj in luteran Henker v Prevaljah na Koroškem šel je lani za šulvereinskega učitelja v Holešovice na Českem, zapustivši dolgove neplačanih. Nekdo poroča, to v Gospodarja, ker so Slovenci silno radi bili, da so se Henkerja znebili. Henker in v njega imenu dr. Glantschnigg tožita na veselje vseh šulvereincev, liberalcev, nemškutarjev in nemčurjev ne samo gospoda Brožeta, odgovornega urednika, ampak tudi glavnega urednika, češ, da je ta pisatelj, kar pa ni res. Pisatelj je v Prevaljah, pa je prosil, ne imenovati ga, ker sicer takoj službo zgubi. Včeraj bila je obravnava pred porotniki. Mej 36 porotniki je 30 pristašev liberalne stranke bilo, 28 takih, ki slovenščine neso nič ali ne dovolj zmožni in 13, ki so bili v Gospodarji izdelani. Zavoljo tega sta prosila zatoženca, naj se namesto Celjske druge sodnije odkaze. Prošnja bila je od Waserja v Gradci odbita. Zato je prišlo k obravnavi pred Heinricherjem v Celji. Zavrgla se je tudi prošnja poizvedeti uradbeno pri deželskem šolskem svetu v Gradci, kako se je Henker bil obnašal pred cesarjem v Sladminji, in dalje pri uradu občinskem v Prevaljah o zadevi Henkerja in učiteljice Thumer, tudi o besedi „Schmutzianer“ in „Schnapskessel“ se je odbila zahtevana preiskava. Zaslišanih je bilo 14 prič. Dr. Glantschnigg odstopi od tožbe proti odgovornemu uredniku Brožetu in tako se vse zvrne na glavnega urednika. Zagovornik gosp. dr. Radaj je dokazal, da urednik ni pisatelj in bo nedolžno namesto pravega pisatelja v Prevaljih obsojen; dokazal je zatem resnico pisanega v Gospodarji zlasti, da je Henker res dolgove zapustil (43 gold. imel tirjati Farher, 8 gld. Zimmerl, 7 gld. Dvoršak, 7 gld. Kolenc, 20 gld. Pelornik, 3 gld. Vrhnijak, 75 gld. Tamm), da se ni pri vseh poslovi, da je Kolenc zastoj ga letel iskat na kolodvor, ker je prej odšel, da je Mirnik potrdil, kar je Farher pravil namreč, da je Henker pri odhodu djal: „Können mich Alle in A . . . 1 . . . , denen ich was schuldig bin“, naposled, da je Henker se le pozneje, ko je že tožil, začel dolgovne plačevati z denarji, katere je šulverein dal — pa bilo je zastoj — porotniki so obsodili moža, ki dotičnih vrstic ni pisal, ampak od dopisa tri redi vzel in v tiskarno poslal. Tukaj imamo zo-

pet novo žrtvo v borbi štajerskih Slovencev za svoje pravice, za svoj obstanek. Toda zmage slovenske tudi to ne more zabraniti. Če je tudi general pred končano vojsko ranjen, zmaga je vendar že zagotovljena. To kažejo volitve. Sicer pa ta general še ni smrtno zadet, kakor liberalci, nemčurji in šulvereinski glavati krobotajo. Dr. Radaj je pritožbo naznanil in uložil priziv (Nichtigkeitsbeschwerde). Borba traja naprej do zmage! „Slov. Gosp.“ bo se neustrašeno, kakor do sedaj tudi boril naprej za mili naš slovenski dom. Ne udajmo se! G. dr. Radaj se je zopet pokazal kot izvrsten zagovornik. Hvala in slava mu!“

V tem poročilu, ki mora vsacega narodnjaka nemilo dirniti, se pač kaže, da pred porotniki v Celji nemamo sreče, posebno pa „Slov. Gospodár“ ne, kajti v kratkem času zadela ga je dvakratna obsodba in trpka kazen. Ker bi še nadaljne take obsodbe utegnile ta, za slovenski štajer prekoristni in neobhodno potrebni list preveč škodovati, ali celo uničiti, treba bode resnobno misliti, da se za bodoče kaj jednacega prepreči in list, kolikor je po človeški previdnosti možno, zavaruje proti takim udarcem.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

G. Baumgartner omenja, da se mu ne zdi umestno, da bi gostilničarji, kavarnarji itd. davčnega okraja Loke in Tržiča vkup imeli jedno zadrugo in stavi predlog, naj bi bila v vsakem okraju po jedna zadruga.

G. Bamberg omenja, da bi gostilničarji davčnega okraja Tržič z onimi Radovljiškega okraja lahko imeli vkup jedno zadrugo.

Poročevalec nema ugovorov proti g. Baumgartnerja predlogu, omenja pa, da se združenje gostilničarjev Radovljiškega okraja z onimi Tržiškega okraja ne more priporočati, ker slednji pripadajo obrtnemu oblastvu v Kranji in ne v Radovljici.

Pri glasovanju se vsprejme odsekov, predlog s spremembnim predlogom Baumgartnerjevim.

Zbornični tajnik dalje poroča o ustanovitvi zadrug v Ljubljani in omenja, da se je za obrte v ožjem pomenu po zaslišanju odbora obrtnega društva v Ljubljani sestavil po skupinah načrt, kateri je dodatek predstoječemu poročilu. Ker bi nekatere

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

(Dalje.)

VIII.

Dolgo raztegneno brdo, ob čegar južnem obréžji so pot proti bajti vije, zove se „Volovljek“ in je tako rekoč prehodnja bregovina v Visoki planinski svet. Koj, ko se od Planinskega navzgor spustimo, prestopimo v obširno, tu pa tam z gozdi preraščene pašnike, koder je hoja še precej lahka in prijetna. Drugače je, kjer je treba prekoračiti večje, s košatimi smerekami obrasčene gozde; treba se je tukaj skrbno izogibati v obraz pluskajočih vej; treba se je plaziti čez velikanska, roglačasta debela od starosti propalih dreves. Morilna sekira še v teh višinah ni zapela smrtne pegni prastaremu drevju, starost in vihar podirata velikanske, od drevesnega mahovja bradate orjake, kojih debela tu pa tam divje razmetana križem leže.

Po teh bregovinah pasejo nižje ležeči kmetje svoje goveje in ovčje črede, katere celo poletje v planini ostanejo. Večinoma se tudi molzna živina spravlja v planine, sedaj pa je pri vsakej čredi razen govejega in ovčjega pastirja tudi mlekarica — „majerca“, koja molze ovce, kože in krave, nabira maslo in napravlja okusen in tečen sir. Škoda samo, da se v teh krajih, kjer imajo toliko molzne živine, ne pečajo z napravo „švicarskega“ sira, koji bi jim gotovo lep dobiček donášal.

Kraja nevajen človek bi se v tem bregovju ne vedel kam obrniti, že itak slaba in neznatna steza se v goščevji in mej kamenjem brez sledu izgubi, le planinskih potov dobro vajeni novi vodja vedel je pravo namero. Višje ko stopamo, bolj se nam širi obzorje. Kmalu zagledamo daleč doli na zahodu v večernih solčnih žarkih se zlateče savinjske in celjske planine; še nekoliko višje in pred nami se vzdigujejo skalnati grebeni gorenjskih planin s svojimi bliščetimi snežnimi plazovi. Gori na severu pa se počasi pokazujejo sive glave solčavskih orjakov, veličastne podobe, da se popotniku nehoté noga ustavi, da strmi tukaj nad orjaškimi plodovi

narave. Radi bi se bili pogosto radovali stopinjo za stopinjo veličastnejšega razgleda, ali brzonomi vodja nas je opominal naglo hoditi, sicer bi nas znala noč prehiteti in po noči tudi pota vajen človek v planinah lahko zaide. Se ve da nas take izjave neso posebno tolažile. Že so nam postala kolena okorna, noge težke, da smo jih komaj vzdigovali. Čudili smo se našemu vodji, koji je lagotno, kakor mi po stopnjicah domače hiše, cokoljal po rogljatem kamenju in na kakem kamnu sedé pričakoval nas zaostale, planinskih potov malo vajene sinove doline.

Ni pa bil nenavaden gorski pot za nas jedina težava: ako smo mi izraževali svoje začudenje nad veličastvom planin, krmilil je naš ubogi Franjo zadi in godrnjal čez — njemu ne baš prijeten — pot, da smo se mu včasmi smijali, včasmi ga omilovali. Zaradi bližajoče noči smo namreč bili prisiljeni, brzo hoditi, zato je pa tudi posebno njega pot tako obiljal, da je bil nesrečnik moker do kože. Bolj se pomika solnce zatonu, bolj raste naša skrb.

Do bajte je bilo še najmenj dve uri, a mi na pol onemogli, naš Franjo skoro popolnem. Daleč je hodil za nami in grozil se nad vodjem, da hodi

zadruga po tem načrtu imele premalo članov, naj bi se delalo na to, da se združijo z drugimi močnejšimi. Mogla bi se n. pr. zadruga izdelovalcev instrumentov z ono obrta kovanega blaga, zadruga rokovičarjev, klobučarjev in krznarjev s krojači združiti. Ravno tako naj bi se delalo na to, da bi se zadruga usnjarjev, jarmenarjev, sedlarjev in tapetnikov, kakor tudi lasopletov in brivcev združila z drugimi zadrugami. Gledé trgovinskih obrtov se je držalo od vis. c. kr. trgovskega ministerstva za statistična dela doposlane razredbe. Ker pa je število posamnim zadrugam oddeljenih obrtov večidel prepičlo, in so trgovski obrti, da-si pripadajo različnim kategorijam, vender le sorodni obrti, naj bi se trgovski obrti razredili v tri zadruga in sicer:

1. v zadrugo sodno protokoliranih trgovcev,
2. v zadrugo neprotokoliranih trgovcev in
3. v zadrugo malih trgovcev.

Poročevalci stavi v imenu združenih odsekov prodlog: Poroča naj se v tem smislu mestnemu magistratu in podpira naj se pri ustanavljanju daljnih zadrug.

Zbornica vsprejme predlog jednoglasno.

Zbornični tajnik poroča o dveh ulogah c. kr. okr. glavarstva Kamnik, naj bi zbornica izrekla svoje mnenje o ustanavljanju zadrug. Po sklepu se predlagajo za političen okraj Kamnik naslednje zadruga:

1. Zadruga gostilničarjev itd. za davčni okraj Brdo;
2. zadruga gostilničarjev za davčni okraj Kamnik;
3. zadruga mlinarjev in žagarjev v političnem okraju Kamniku;
4. zadruga lončarjev za političen okraj Kamnik;
5. zadruga pekov in medeničarjev za političen okraj Kamnik;
6. zadruga drugih rokodelskih in dopuščanih obrtov v političnem okraju Kamniku;
7. zadruga večjih trgovskih obrtov;
8. zadruga malih obrtnikov za političen okraj Kamnik.

Nekateri obrtniki okraja Kamniškega uložili so dve ulogi, izmed katerih jedna zahteva, naj se združijo za političen okraj Kamnik v jedno zadrugo naslednji obrti: kovači vseh vrst, klenarji, pasarji, mizarji, sodarji, zidarji, kamenoseki, tesarji, izbitni malarji in barvomazniki, podobirji, steklarji, nozarji, sedlarji, knjigovezi, ključavničarji, urarji in kolarji.

Proti združitvi teh obrtovoalcev v jedno zadrugo bi se principijelno ne moglo ugovarjati, ker bi štela blizu 100 članov in se torej naprej ne more odrekati ji sposobnost za obstoj. Poleg te pa bi se morala ustanoviti druga zadruga rokodelskih in dopuščanih obrtov, katera bi obsežala druge obrtne kategorije, izimši gostilničarje, mlinarje, žagarje, lončarje, peke in medeničarje. V ti zadrugi bi bilo blizu 150 članov, in tudi ustanovitvi te zadruga bi se ne moglo ugovarjati.

Kar se tiče druge uloge, naj bi se delalo na to, da se vsi, katere koli vrste obrtovoalci v političnem okraju Kamnik združijo v jedno zadrugo, se opozarja na predstojajočo poročilo.

V imenu odseka se torej predlaga: Zbornica naj izreče c. kr. okrajnemu glavarstvu v Kamniku v smislu tega poročila svoje mnenje.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. avgusta.

Vsi večji časopisi odobrujejo cesarsko naredbo, ki loči **podeljenje redov** od podeljenja plemstva in časti: tajnega svetnika. „Pester Lloyd“ obžaluje, da ta cesarska naredba tudi za nazaj ne velja.

Novo objavljeni volilni zapisnik **zgornjeavstrijskih** veleposestnikov navaja 134 volilcev, med njimi 41 župnijskih posestev in duhovnih korporacij. Posestniki mestnih hiš se neso vsprejeli v zapisnik.

Hrvatski sekcijski svetnik Hervoić je danes na svojem posestvu v Krapini nagloma umrl. — Nekateri listi so bili prinesli vest, da se je bil hrvatski ban podal v Ischl, kar se pa ne potrjuje, samo to je res, da je cesar čestital banu na konci zasedanja hrvatskega sabora. — Izredni budget kraljevskega investicijskega fonda za 1884. leto dobil je najvišjo sankcijo. Dohodki iznesajo 4.254.761 gld, stroški pa 1.055.845, med temi 256 000 za zgradbo železnice in 690.500 gld za investicije v avtomnem delokrogu.

„Oesterreichische Correspondenz“ objavila je sledeče oficijalne številke o šolstvu v **Bosni in Hercegovini**: Konci prošlega leta bilo je v teh dveh deželah razum „mektefov“, to je mahomedanskih verskih šol pri mošejah še 42 splošnih, 94 konfesijskih ljudskih šol, med temi je 56 pravoslavskih, 36 katoliških, jedna mahomedanska in jedna židovska. Na teh šolah je poučevalo 186 učnih močij, med njimi 17 frančiškanov, 15 usmiljenih sester, 4 hčere božje ljubezni, 1 sestra kongregacije dragocene krvi in 2 trapista. Kakor se vidi se katoliški redi jako zanima za šolstvo. Vseh učencev je bilo 8114 in sicer 6240 dečkov in 1874 deklet; od teh jih je bilo 4489 pravoslavskih, 2877 katoliških, 443 mahomedanskih, 295 židovskih, 10 pa drugih ver. Najboljše obiskujejo šole katoliške, potem pa pravoslavni otroci, najmanj pa mahomedanski. Sploh obiskuje 75% za šolo godnih otrok šole, kar je gotovo jako malo. Ali okoliščine se vedno boljšajo.

Vnanje države.

Shodu **nemškega** in **avstrijskega** cesarja se letos pripisuje poseben političen pomen, zlasti ker sta poklicana tudi Kalnoky in Tisza v Ischl. Nekateri sklepajo, da se bode podaljšala nemško-avstrijska zveza, drugi pa, da se bode v Ischlu razgovarjalo o mejnarodnem položaju, ki je navstal vsled razrušenja konference.

Bivši **srbski** metropolit Mihael je v samostanu Rilo pri Sofiji imel propoved, tikajočo se Srbije. Ta propoved se je tiskala in razširila v mnogih iztisih. Sedaj se je pa metropolit Mihael podal v Petrograd.

Turški sultan vsprejel je črnogorskega poverjenika Božo Petrovića v slovesnej, potem pa še v privatnej avdijenci, ter mu podelil veliki kordon Osmanskega reda. Boži Petrović je sultanu izročil dva samokresa in jeden jagatan, kot darilo kneza Nikolaja. Nagovor Petrovića in odgovor sultanov sta izražala zadovoljstvo zaradi dobrih razmer med tema dvema državama.

Seje **francoskega** kongresa so jako burne, jedna bolj od druge. Kričanje, zmerjanje in pretenje vse križem. Kdor opazuje to zborovanje, misli bi, da ne zborujejo olikani Francozi, ampak kakšni azijski divjaki. Reda ni skoraj nobenega, po dva govornika stopita večkrat h kratu na govorniški oder, in se med sabo zmerjata in žugata, da že nekolikokrat ni dosti manjkalo, da ni prišlo do pretepa. Monarhisti delajo skandale, da bi podkopali zaupanje republike, radikalcem pa ta revizija ne zadostuje in hočejo popolno spremembo ustave po njih šabloni. Poslednji ne pomislijo, da s tem le škodujejo republiki, za katero se boré, in gladijo pot monar-

hiji. Vsi zmerno republikanski časopisi pa obsojajo to dejanje in opominjajo k zmernosti. Predvčeraj popoldne ob 5. uri je imel kongres tretjo sejo. Zbornica in vse galerije so bile natlačene. Poročevalec komisije, Gerville-Réache prebral je svoje poročilo. Ko je prišel do besed, da je bilo prejšnje sporazumjenje ob h zbornic potrebno, navstalo je na skrajni levici velik krik in smeh. Ko je omenil, da se imajo le one točke revidovati, katere sta naprej določila zbornica in senat, navstalo je zopet silen hrup. Clémenceau je glasno protestoval. Komisija je vsprejela dostavek, da priici onih rodbin, ki so kdaj v Franciji vladale ne morejo biti predsedniki republike, vse druge dostavke in protinacerte je pa zavrgla, ker nasprotujejo sporazumljenju med zbornico in senatom. Ko so to slišali radikalci, zagnali so silen hrup, Gatineau je kričal, kdo je sklenil dotično pogodbo, in zahteval, da naj si kongres ohrani svojo samostojnost, in se ne meni za prejšnje dogovore.

Včeraj se je sešla v Fuldi konference **pruskih** škofov, ki se bode neki med drugim tudi bavila z razmerami katoliške cerkve v Prusiji, zlasti pa o vzgoji duhovnikov.

Belgijska zbornica se je predvčeraj začela posvetovati o predlogi, da se obnovi diplomatska zveza z Vatikanom. Pred zbornico se je zbralo mnogo ljudstva. Ko so poslanci šli iz zbornice je mnogo ljudstva sikalo, nekateri liberalnim, drugi konservativnim poslancem.

Kakor se iz Haaga javlja, je zdravje **holandskega** kralja Viljema jako slabo, še tudi ne ravno v nevarnosti. Zato se sedaj časopisi zelo bavijo, kaj bode po njegove smrti z Luksenburgom. Mnogi mislijo, da ostane pri Holandiji, drugi pa, da pristopi k nemškemu cesarstvu. Znamenito je, da se s tem vprašanjem bolj bavijo drugi, nego Luksenburgani sami. Ako se to vprašanje povoljno ne reši še za življenja kralja Viljema, utegne biti še povod mejnarodnim preprirom.

Vodja konservativcev v **angleškej** spodnji zbornici Northcote je objavil, da ne misli zaradi egiptovskih zadev staviti nikakega posebnega predloga, a bode ta stvar v petek pri budgetnem poročilu spravljen v razgovor.

Izmed zaradi upora v Assiuthu od **egiptovske** vojaške sodnije na smrt obsojenih 8 turških vojakov bila sta 5. t. m. dva usmrtena, drugim se je pa kazen premenila v dosmrtno ječo.

Dopisi.

Iz Ptuj 6. avgusta. [Izv. dop.] (Grda laž nemško-liberalnega lista.) „Mariborčanka“, časopisec, ki pri nas še nema čitateljev, ima od 3. t. m. št. 93 od tu dopis, ki je od začetka do konca sama laž. Dopisun trdi, da je „Narodni dom“ že tri mesece zaprt, — da je prejšnja najemnica zaradi slabega zaslužka odpovedala in si najela druge prostore — da je potem društvo prosilo koncesijo za kavarno in gostilno pri občini (?) na svoje ime, da ta koncesije ni dala, da je bil čitalnice ulog na glavarstvo, kakor tudi oni ne namestništvo in ministerstvo odbit, kar se je te dni odboru javilo in slednjič, da hoče tožiti sedanjí najemnik Čitalnice. To so glavne poteze iz tega famoznega lažnjivega dopisa, toda opomniti mi je, da take goropadne budalosti ni mogoče lahko v slovenščino prevesti, ker Slovenci ne rabimo takih nesramnih izrazov. K stvari samej spregovoriti mi je sledeče.

Z odlokom c. kr. okrajnega sodišča Ptujkega od 29. oktobra t. l. 1883 št. 16398 odpovedal je čitalnični odbor prejšnjí najemnici vse prostore s 1. majem t. l.

Čitalnični odbor prosil je pri okrajnem glavarstvu (ne občini, butelj bi smel vedeti, da Ptujka

prenaglo. Na jedenkrat pa zaupije, da ne gre za ves svet dalje, naj ga pustimo, da se hoče vrniti sam k Planišeku. Vsede se na kamen in teško sope od vročine in tukaj že precej tankega zrača. Nikjer blizu kakšne pastirske kolibe, do bajte še tako daleč, solnce že čisto blizu zatona, vse to je storilo, da nas je jela situacija z onemoglim tovarišem srbeti. Mi smo ga rotili, da naj se premaga, da ga ne moremo in nečemo pustiti samega nazaj, in če se ne podvizamo naprej, prenočevati bi morali na prostem. Vse zastoj. Moker kakor je bil, vzame rudeč žepni robec in si ga namesto z nasprotnima s sprednjima koncema zaveže okolo vratu, da mu je visel po hrbtu navzdol in jo res mahne naravnost nazaj. Začnemo ga prositi, da naj bode pаметen, da se moramo vsi zaradi njega vrniti, ker bi sam brez vodje tudi nazaj pota nikakor ne našel, ali zastoj. Že smo mislili, da nam bodo zaradi tovariševe samovolje splavali naši popotni načrti po vodi, kar nam pride smešen, ob jednom pa tudi strašen dogodek na pomoč. Ko smo se namreč mi še posvetovali, kaj nam je storiti, stopal je naš obupanec svoj pot nazaj in ni se zmenil niti za naše

prošnje, niti za naše hudovanje. Kar se zasliši za bližnjim smerečjem divje rohnenje in razkačen bik z upogneno glavo in privzdignjenim repom prilomasti iz gosčave naravnost proti nesrečnemu Franju. Malo da nesmo strahu okameneli; naš tovariš pa, vide besnečo žival za sabo, vrže palico od sebe in jo udere po kamenitem bregovji, da so mu iskre letele izpod pet. Očividno pa je bilo, da ga bik s svojimi nevarno nastavljenimi rogi doseči mora. Mi zaupijemo, kar se je dalo, z vodjo vred jo ubremo za bikom, ali le-ta se je za vse to malo zmenil. Še trenutek in po tovarišu bode. Vsi zamizimo, da bi ne videli krvavega prizora. Še le čez nekaj trenutkov si upamo oči odpreti, a Franja ni bilo nikjer, ampak videli smo samo, da je hlapec, naš vodja, podil s krepkimi udarci bika po bregu. Že smo mislili, da je nesrečni tovariš mrtev, razmesarjen od rogov besnega bika. V naše nepopisno veselje pa zapazimo, da tisti, kojega smo že ravno kar mrtvim prištevali, iz neke razpokline previdno glavo vzdiguje. Brzo pritečemo in ga izvlečemo iz rešilnega zavetja, v katero je bil, čutivši že skoro roge za hrbtom, srečno skočil. Zdivjana žival pa je

kakor slepa robnela dalje, a krepka hlapčeva gorjača jo je kmalu spametovala, tem ložje, ker je ni dražil več nesrečni rudeči robec. Ko smo se prepirali, da smo varni pred novim napadom divjega rogina se vsedemo, da se odpočijemo in spraznemo par steklenic iz naše zaloge v srečno rešitev prijatelja. Sedaj še le je sprevidel le-ta, da bi ne bilo varno hoditi mu samemu čez nevarne planinske pašnike nazaj, zato se je udal našemu prigovarjanju in je, čeravno teško, vender brez godrnjanja stopal za nami.

S to neljubo dotiko z rogatim gospodarjem planinskih brd zgubili smo od itak pičlega časa čez jedno uro. Vodja se nam izjavi, da najbrž ne bode ta večer mogoče priti do bajte, da bode toraj treba prenočiti v kakej pastirski kolibi. Ali, ker nam je zaradi daljnega vodje mnogo na tem ležeče bilo, da se snidemo z ono družbo, koja je pred nami v planine odrinila, sklenemo, ker je bilo pričakovati svetle noči, tudi po noči potovati, da nam imenovana družba ne odide.

Vedno obilnejše postaje kamenje: duhteči planinski pašniki se umaknejo z razdrobljenim kame-

občina ni avtonomna, dakle nema pravice deliti koncesij) za koncesijo in ta je bila podeljena vsled odloka od 25. aprila t. l. št. 7558. Ptujška občina — pri kateri sedijo sami liberalci — rekurirala je zavoljo podelitve koncesije na namestništvo, toda to je vsled naredbe od 15. maja t. l. št. 8545 utok Ptujške občine odbilo. Toda našim mestnim liberalnim očetom še ni bilo dovolj in uleže utok pri ministertvu. Kako je stvar tu rešena, nam še ni znano; a to smelo vem, da buteljski dopisun še manje vé.

Prav nič pa ne brigajo pobalinskega dopisuna razmere mej krčmarjem in društvom. — Iz predstoječega je razvidno, kake črne laži širijo nemški listi mej svoje čitatelje. Ti so res usmiljenja uredni. Sl. uredništvu navedenega lista pa čestitamo k tej izvrstnej moči — laži — razširjajočega dopisuna.

Sicer pa hočemo še govoriti o boji za koncesijo ob svojem času, kajti naši mestni očetje naj ne mislijo, da bode stvar tako hitro rešena.

Iz Žirov 4. julija. [Izv. dop.] Ko se je pred kakimi 30 leti nameravala cesta iz Poljanske doline v Crkno, bili sti projektirani dve črti; jedna po Kopačnici, krajša, bolj prikladna za Poljance, po boljšem trdnem svetu; druga pa po Sovodnji, ki je mimo prve daljša, ima več klanca in drži po samem mehkelem kamenu. In kaj mislite, katera črta je bila potrjena za bolj koristno? Rekli boste: po Kopačnici. A motite se, po Sovodnji so jo takrat zavili, da je ubogi kmet imel le več tlake takrat, zdaj pa veliko popravka, da je cesta vendar zmiraj mehka in slaba in da se zdaj na novo govori, da bodo na novo delali cesto po Kopačnici, Sovodnjsko pa zavrgli, ker so prišli do spoznanja, da je krajši pot zmirom najboljši, v sili pa desetkrat boljši.

Sedaj se pa pri nas nekaj podobnega godi. Zvezati se hoče žire z Logatcem, a imamo tudi dve črti, jedna po Sori, druga po Račevi. Za črto po Sori so večinoma vsi naši občinski možaki, cestni odbor Idrijski in tudi inženirji spoznali so jo za krajšo in boljšo; po zimi je v zatišji, zavarovana pred zameti in dogotovljena potrebovala bode le malo popravka, ker bode izpeljana po samem apneniku. Neki trgovec iz Dobračeve v Žirovske dolini, ki trzi s Trstom, o katerem bi si človek mislil: ta bode gotovo za Račevo!, pa je baje rekel: „Ako plačam za Račevo en goldinar, pa rajši za Soro petdeset goldinarjev!“

A glej, proti izjavi inženirjev, naših občinskih odbornikov, našega cestnega odbora Idrijskega, ki bi prav za prav jedini tukaj soditi imel in bo nalogu imel, cesto delati in popravljati, se vendar silijo nekateri jednajstošolci, da bi se cesta delala po Račevi na Podlipo in na Vrhniko, kar pa čisto gotovo s lepo ne bode. Čujem, da kar je merodajnih mož na Verhniški, sami neso za ta načrt, od gosp. župana sem tudi to slišal. — Mi Žirovci želimo cesto po Sori, za Račevske klanke ne maramo, ker bi potem družega dobička ne imeli, kakor plačila.

Iz Kamnika 6. avgusta. [Izv. dop.] (Veseliča v Sevnici.) Radostna in pozora vredna vest je dospela zadnje dni v naš okraj. Ponosno se širi ona po vseh slovenskih krajih, navduševaje naša srca, nam podaja zlato nado o našej podvzetnej ter navdušenej mladeži. Veseli glas se razlega od Mure tje do sinjega jadranskega morja, vabeč nas

njem posutim bregovinam, na kojih se — vedno redkeje in manjše, najdejo z drobnimi gorskimi zelišči obraščene ledine, a namesto orjaškega smerečja vije se tu pa tam po tleh pritlikovo borovje. Stopili smo toraj v visokoplaninski svet.

Tiho smo stopali drug za drugim po rogljatem kamenju, vodja spredaj, a „invalid“, kojega smo si kot nosača pridržali, kot zadnji. Že se je pomaknila ura na osem, in že so se globoko doli ležeče doline ogrnile v večerni mrak. Le tukaj, visoko gori v planinah upiralo je solnce zadnje svoje žarke v sivo skalovje. Kralj dneva je torej slovo jemal od gorskih vrhov, obstali smo, da bi gledali ta čaroben krasen prizor. Večerni mrak v dolinah se je počasi umaknil črnej noči, ki je svoj temni plašč vedno višje navzgor raztegala, le na zahodu se še kaže v temnozlatem svitu se lesketajoča solnčna krogla, polagoma se utapljajoča za skalnat greben daljnih koroških planin. Kakor orjaški kupi zlata se v zadnjih žarkih svetijo planinski vrhovi, podobni velikanskim gromadom, prižganim v proslavo vsemogočnega mojstra. Že se krogla popolnoma utopi, najvišji vrhovi se še žarijo ali kmalu se umakne njih temnozlati svit blede svetlobi lune, solnce je zašlo in samo žareče nebo

na mejo Kranjske in Štajerske. Rodoljubni dijaki na obeh straneh naše Save so si podali v bratske ljubezni roke ter bodo priredili na naše radost sijajno veselico, katera se bo vršila dne 15. avgusta v trgu Sevnici. Tu se bodo sestala mlada srca iz Štajerske, Koroške, Kranjske, Istre, Hrvaške, da iz Česke, Moravske in Poljske. Iz tega se vidi, kolik živo goji slovenska mladež ljubezen in sočutje do svojih milih bratov. Z navdušenostjo odobravamo to hvalevredno podjetje ter želimo, da bi se občinstvo te znamenite veselice mnogobrojno udeležilo. Poroča se nam, da bo veselica sijajna, vredna slovenske mladeži. Živeli rodoljubni dijaki, živela njih navdušenost in vzajemnost!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za po toči poškodovane občine v okraji Velikovškem 2000 gld.

— (Deželni odbor) je po toči poškodovanim v Krškem okraji dovolil 1500 gld. podpore, dalje požarni brambi na Vrhniki 50 gld., Ljubljanski požarni brambi pa 100 gld.

— (Z upeljavo lastno režije v blaznici na Studenci) bi se ne prihranilo samo 300 gld., kakor je včeraj po tiskovnej pomoti stalo v našem listu, temveč dobiček po lastnej režiji bi presegal 5000 gld. na leto, kar je g. dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški z jasnimi številkami dokazal.

— (Imenovanje.) Gospod Lambert Einspieler imenovan je kanonikom Krškega stolnega kapitlja.

— (Iz Postojine) se nam piše: Kakor čujemo, namerava se tukaj sklicati v nedeljo 17. t. m. volilni shod. Ker je pa ta dan velika veselica v jami in je nadejati se veliko tučev, ker torej marsikateri volilec ne bi utegnil udeležiti se, bi se priporočalo, če le možno, volilni shod prestaviti na petek 15. t. m.

— (Gledališki vlak v Prago.) Občinstvo opozarjamo, da vožnina v Prago in nazaj stane za III. razred 19 gld. 60 kr., za II. razred 29 gld. 30 kr. Deležniki lahko ustopijo na vseh gorenjskih in koroških postajah, torej se jim ni treba voziti v Ljubljano z Gorenjskega ali s Koroškega. Vožnina naj se doloži glavnemu zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani.

— (Baron Jovanović), namestnik dalmatinski, je tako nevarno obolel, da se je najhujšega nadejati. Izgubil je že sluh in vid in ima le redke jasne trenutke.

— (Gledališki vlak hrvaški) bil je v Pragi navdušeno vsprejet. Nebrojna množica pričakovala je prišlece na kolodvoru, hiše blizu kolodvora bile so v zastavah. Pozdravil je goste dr. Strakaty, načelnik „Umelecke Besede“ v českem, gosp. Polivka v hrvaškem jeziku, na kar je v imenu Hrvatov zahvalil se prof. Hoč tako izborna, da se sme njegov govor smatrati najboljšim izmej vseh dosedanjih. Rekel je, da je Praga slovenska Mekka, kamor mora romati vsak Slovan, da se divi napredku kulture. „Umelecka Beseda“ in „Meštanska Beseda“ priredili sti Hrvatom na čast sijajne koncerte, pri katerih je bilo veliko navdušenih govorov, vsi česki listi razpravljajo v jako srč-

na zahodu še kaže pot veličastnega kralja visočin. Na jasnem nebu se počasi prikažejo zvezde, izza gore pa privseti mesec in razpiplje blede svojo luč po kamenitem bregovju. Noč je nastala. —

Vedno opasnejša postaja pot; treba je prekorati razpokline, treba se je izogibati propadov. Vse okoli tiho. Ni bilo slišati družega, kakor rožljanje stopinj in palic po kamenju. Samo včas se sliši vodje zategnjeni „hoj, hoj!“ na kar se je nosač oglašil, da se je vedelo, kako daleč je prvi od zadnjega.

Po našem računanji bi imeli še kake pol ure do bajte, ali vodja je trdil, da imamo še več ko jedno uro. Sploh pa se nam začne njegovo vedenje zdeti nekako čudno; vodil nas je tako, da se nam je zdelo, kakor ko bi prišli po dvakrat na jedno in isto mesto. Našim že itak redkim vprašanjem je le nerazumljivo odgovarjal, ali pa sploh odgovoril ni. Tako urno se je jel plaziti pred nami po skalovju, da smo ga le z največjo težavo dohajali. Česar smo se jeli bati, se je zgodilo; vodja ves zmešan obstoji in nam pove, da je zgrešil pravi pot, da smo toraj „zašli“.

(Dalje prih.)

nih in laskavih člankih pomen pohoda Hrvatov in naglašajo potrebo vzajemnosti slovenske.

— (K volitvam na Štajerskem.) V volilnem okraji Maribor, Št. Lenart in Slov. Bistrica imamo do sedaj Slovenci 64, liberalci 29 znanih glasov.

— (V Makoljah), kjer so pri volitvah za deželni zbor narodnjaki slavno zmagali, snujejo tamošnji domoljubi politično društvo in posojilnico.

— (Na Goriškem) je prepoved slavnosti skoro tako silno učinkovala na narodno zavednost, kakor če bi se bila slavnost v istini vršila, kar nam priča naslednji dogodek: Pred par dnevi bil je pri sv. Luciji somenj in več trgovcev iz Gorice pripeljalo svoje blago tjakaj na prodaj. Mej njimi bil je znan trgovec, ki je pri svojem „štantu“ razobesil par narodnih zastavic. Vse ljudstvo vrelo je le k njemu, lahonski trgovci pa neso prav nič prodali. Ko drug trgovec iz Gorice uvidi položaj, gre k narodnemu trgovcu prosit, naj mu posodi jedno zastavico. Slednji sprva tega ni hotel, a ko je prosilec slovesno zadržal, da ni podpisal znanega protesta proti slavnosti, dobil je vendar zaželeno zastavico, katero je hitro razobesil in z zastavo dobil je takoj toliko kupcev, da je bil s somnjem prav zadovoljen. — Mislimo, da se ne bomo motili, ako ta dogodek pripisujemo uplivu znanega domoljuba in župana g. Kovačiča.

— („Vrtec“.) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 8. številki naslednjo vsebino: Srčan deček. Pesen. Josip Rosa. — Prijatelj. Izvirna povest. — Ajdovo zrno. (Narodna pripovedka.) Fr. Ksav. Krušič. — Na materinem grobu. Pesen. Ivan Zarnik. — Beduini. — Šiba novo mašo poje. — Spomini. — Maček in lisica. — Psi po severnih krajih ledenega morja. — Voda. — Razne stvari. — (Osemstoletnico), odkar obstoji fara, bodo obhajali Šentvidčani nad Ljubljano v prihodnjem letu meseca oktobra. V to svrhu olepšali bodo cerkev in napravili nov križev pot, katerega že izdeluje dobroznani kipar g. Miroslav Tomec.

— (Tepli) so se včeraj zvečer v Krakovem mestni postopati. Boj je bil tako silovit, da se je tepež nadaljeval v strugi Gradašice. A da si so bili bojevalci že popolnem mokri, se še neso ohladili in pretepli so mestnega delavca Črneto tako hudo, da je redarstvo odredilo, da se je prenesel v bolnico.

— (Čitalnica v Gornjem Gradu) priredi dne 17. t. m. veselico v spomin rojstvenega dne Nj. Velikanstva presvitlega cesarja Frana Josipa I. s sledečim sporedom: 1. Nagovor. 2. Petje. 3. Godba na glasovir in gosli. 4. Deklamacije. 5. Ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K tej zabavi uljudno vabi odbor.

— (V Pulji) začeli so izkopavati v stolnej cerkvi in našli več rimskih novcev in posod.

— (Razpisane učiteljske službe.) V šolškem okraji Krškem: na dvorazrednici v Boštanji služba 2. učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje; na dvorazrednici na Raki služba 2. učitelja s 450 gld.; na dvorazrednici na Studeci služba 2. učitelja s 400 gld. in stanovanjem. Prošnje do konca t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 8. avgusta. Nepričakovana zmaga! V Šmohoru voljen narodnjak dr. Abuja namesto odstopivšega Šnabelna.

Velikovec 8. avgusta. Einspieler in Muri izvoljena. Slava!

Velikovec 8. avgusta. Narodna stranka veliko večino, dasiravno so nasprotniki nesramno postopali.

Celovec 8. avgusta. Velikovec: Sijajna zmaga, Einspieler, Muri 80 glasov, Beljak: Naša stranka propala. Celovec: Častna manjšina.

Kozje 8. avgusta. V Kozjem narodnjaki zmagali. Živeli!

Dunaj 7. avgusta. Roparski morilec in anarhist Stellmacher bode jutri obešen, ker je smrtna sodbe že v vseh instancah potrjena.

Razne vesti.

* (Česki skladatelj Anton Dvoržak) je imenovan častnim članom najstarejšega društva „Philharmonie society“ na Angleškem.

* (Fran Josipov red v vodi.) Iz Sarajeva se nam piše, da je reven Bošnjak, ko se je one dni mudil ob reki Miljacki, na dnu vode zagledal svetlozlato stvar. Hitro vzame korec, potegne lepoto iz vode in jo nese k policiji. Policijski ko-

misar se ne čudi malo, ko vidi pred saboj Fran Josipov red. Redovnik, ki je red zgubil, se do sedaj še ni zanj oglašil.

* (Požar v državni zalogi za hrano.) V ponedeljek na vse zgodaj je v Budapešti zraven Ganzeve tovarne do tal pogorela velika zaloge za vojaško hrano. Površje velikanske zaloge meri 4500 m. Kako je ogenj navstal, še ni znano. Čel dan, v nedeljo trdijo, ni bilo ne jednega človeka v zalogi. Škoda, katere zadene državo, iznaša 50.000 gold.

* Kraljevi Gradec brez trdnjave.) Poveljnik 4. vojaškega vojnega krkela v Josipovem je poslal županu v Kraljevi Gradec brzo naznanilo, da je cesar odpravo trdnjave in podiranje trdnjavskih nasipov v posamičnih delih privolil. Kraljev Gradec ne malati več za trdnjavo. Dotična natančnejša določila se bodo pozneje izdala. Zdaj je doseglo ob činstvu Kraljevega Gradca, česar je že toliko časa prosilo.

* (Prvi turški odvetnik v Bosni.) Kakor poroča bosanski uradni list, imenovan je Jussuf beg Filipović v Sarajevu odvetnikom za nove avstrijske dežele in določen mu je urad v Sarajevskem sodnijskem okraju. Jussuf beg je prvi mohamedanski odvetnik v teh deželah in zelo slabi zaradi svojih pravoslovnih vednostij še iz prejšnjih turških časov.

* (Velikanska postrv.) Zadnjič so ujeli v jezeru blizu Vihorleta (Ungerski komitat) čuda veliko in težko postrv. Lepa riba je merila po dolgem 108 in po širokem 30 cm; njena glava je bila 27 cm. dolga in 12 cm. široka. Postrv je tehtala 13 kgr. Čudili so se vsi velikanske in težke postrvi tem bolj, ker so največje postrvi navadno komaj 2 kgr. težke.

* (Goethe še živi.) Dve deklici sti stali v Frankobrodu pred Goethejevo rojstno hišo in se živo razgovarjali. Kar pride anglešk podanik, kateri je pa malo nemški znal, k njima in ju uljudno nagovori. Deklici meniti, da Anglež vpraša, kje Goethe stanuje. „Mislim,“ reče na to prva, „da ne živi več.“ — „Se ve da ne,“ pretrga druga besedo prve, „saj stojimo ravno pred njegovo hišo. Pojdite le v to hišo. Gospod Goethe je doma!“ — „Anglež, kateri je le nekaj vsega pogovora razumel, je zadovoljen in vesel, da je vendar dospel do svojega cilja in hitro izgine za hišnimi vrati. A tukaj ga sprejme tajnik Wadtler, o katerem sti mislili deklici, da je Goethe.

* (Tatvina po telefonu.) V Bruselji si je te dni nek spreten in predrzen tat s pomočjo telefona prisvojil denarno vsoto. V Bruselji stanu jočega menjicega opravnika Cohena poklical je po telefonu njegov prijatelj Van de Kelen-Dafour in ga prosil 500 mark na posodo z obljubo taiste na borski takoj vrniti. Cohon odgovori, da je denar na razpolaganje. Že čez nekaj minut donese nekdo v imenu Van de Kelen menjico, na katero mu brez ugovora izplačajo 500 mark. Ko se potem prijatelja na borski srečata in ker Van de Kelen o posojilu niti besedice na črni, ga Cohon na posojeno vsoto opomni, a v svoje veliko začudenje zve, da ga je nekdo po telefonu za 500 mark sleparsko opeharil. Sumi se, da je to storil star k mi, kateremu so na borski običajni izrazi dobro znani.

* (Markiza sili v kletko k dijam zverinam.) Markiza pl. Hoeven jedna najbrdkejših gospic v Bruselji, je po velikih plakatih na cestnih vogalih občinstvu naznanila, da bo v Severnem muzeji v spremstvu krotivca William-a dva velika tigra in jednega leva v njihovih kletkah obiskala. Prenapeta in sanjarska gospica je stavila za veliko vsoto, da se ne pusti nikakor odvrti od nevarnosti, katera jej preti, in si je dala v ta namen še celo novo tigrasto obleko iz pliša narediti. Ker je markiza najlepša gospica Bruselske aristokracije, je tamonja gospoda že vse ustopnice pokupila. — Kdo vé, kako se bodo divje zveri obnašale proti hladno in višnjevo krvni markizi?

* (Murnček v grbu.) Sir Th. Gresham, ustanovitelj Londonske borse, je bil tako revne matere sin, da ga je ta vsled silnega uboštva na sredi polja izpostavila. Nek deček, kateri je po polji murnčke iskal in lovil, je našel nesrečnega otroka in mu rešil življenje. Ko je Gresham dospel do visoke časti in bogastva, je za večer spomin svojega čudovitega rešenja murnčka vsprejel v svoj grb.

* (Amerikanski veleposestnik.) Nedavno v Buenos-Ayres-u v Ameriki umrli Nikolaj Anhorina je bil izmed največjih veleposestnikov na vesoljnem svetu. Njegova zapuščina obsega 1710 milijonov zemlje, 152 000 krav in 410 000 ovac. Razen tega ima v Buenos-Ayres-u več hiš. Vse njegovo premoženje se ceni na 2 400 000 funtov sterlingov ali 24 milijonov gld.

* (Arabska pregovora.) Ženska za starost svojih tovarišic tako močno skrbi, da navadno na svojo lastno starost pozabi. — Ako ženska pred moškimi očmi povesi in v tla gleda, ne stori tega iz bojazljivosti, ampak da vidi, če ima veliki nogi.

* (Potrpežljivost.) Anglež se pelje iz Pariza v Bordeaux in nadleguje in muči mej potom kočijaža z mnogovrstnimi vprašanji o tem in onem. Zgledavši čredo puranov vpraša voznika, kako na Francoskem te živali imenujejo. Kočijaž, kateri ni imel že več potrpljenja, ježno zakriči: „Angleže“. Po daljnem potu Anglež molči in ne povprašuje več.

Ko se pa v mesto Bordeaux pripeljeta, zapazi potnik veliko čredo prašičev. „Ali veste,“ reče zmagozno Anglež kazaje na svinjo, „kako pri nas takej živali pravimo? Pravimo jej: „kočijaž!“ —

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče življenje je največkrat vzrok bolestim na jetrah, zlati žili, zasadenju krvi itd., katerim boleznim sigurno „dpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica z navodoma rabe stane 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti postnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (690-7)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. avg.	7. zjutraj	738.00 mm.	+ 17.8 °C	sl. sev.	jas.	0.60 mm.
	2. pop.	737.39 mm.	+ 24.6 °C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	737.70 mm.	+ 20.0 °C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 20.8°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	10	kr.
Srebrna renta	81	85	
Zlata renta	103	95	
5% marčna renta	96	25	
Akcijske narodne banke	860		
Kreditne akcije	313	50	
London	121	50	
Srebro			
Napol.	9	65 1/2	
C. kr. cekini	5	74	
Nemške marke	59	50	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	
4% avstr. zlata renta. davka prosta		103	
Ogrska zlata renta 6%		122	
		92	
		89	
5% papirna renta 5%		105	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.		115	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		121	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		108	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		105	
Kreditne srečke	100 gld.	178	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcijske anglo-avstr. banke	120	112	
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	215	

Zemljišče na barji na prodaj.

Skupina, ki meri 105 oralov in leži tri četrti ure od Ljubljane ter je popolnoma osušena, za pridobivanje šote in pridelovanje poljskih sadežev pripravna, **proda se** pod ugodnimi pogoji.

Posredovalci so izključeni. Podrobnejša pojasnila daje

Anton Podkraišek
v Ljubljani, Gradišče, Rimska cesta št. 5.

Tuji:
Pri Slovci: Pliz z Dunaja. — pl. Burschall
iz Trsta. — Langer z Dunaja. — Tedeschi iz Trsta.
— Lazar iz Gorice. — Juresek z Gorice.
Vidmar iz Gira.
Pri Metli: Mertenc z Dunaja. — Burschall
iz Trsta. — Prohaska z Dunaja. — Senguevich
iz Trsta.
Pri avstrijskem cesarju: Trank iz Idrije.
Bijak iz Reke.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporočila po hišnji ceni
vizitnice
v elegantnej obliki.

GUSTAV BIEDERMANN,
Praga, Pfistergasse Nr. 5,
jedini zastopnik za Avstro-Ogersko, Italijo, Rusijo in
Podonavske kneževine
kemične tovarne za desinfekcijska sredstva
v Kolinu, Nagel & Co.

Ker so gospodje Nagel & Comp. meni izročili vso prodajo desinfekcijskih sredstev, sem jih v stanu v vsakej množini točno preskrbeti. Vedno imam veliko zalogo tukaj, kakor tudi v vseh znamenitejših mestih.

Naslednje specijalitete, ki so največ le po meni upeljane, in bodo gotovo veliko vlogo igrati v bodoče v zdravilstvu, priporočam jih visokim oblastim, mestnim občinam, tovarnam in gospodarstvom, in opozarjam, da so bili izdelki tovarne Nagel & Comp. poskušeni in za izvrstne priznani od mestnega fizika kraljeve stolice v Pragi.

Za podlogo pri izdelovanju služijo preiskave cesarskega nemškega zdravniškega urada in preiskave Pasteur-a, Koch-a in Pettenkofer-a itd.

Jaz priporočam:

Raztopljeno manganovega kloridsulfida za gnojne jame in kanale. 100 kilo gld. 26

Karbolova kislina, 20% 100 " " 20

Visokostopnjata kemično čista karbolna kislina, cena se ravna po odstotkih.

Dvojno žveplenoskislno apno za bolniške sobe, razkuževalno in varovalno sredstvo pri nalezljivi živinski kugi, 10% Be. 100 " " 10

Bauer-jev karbolni prašek (fenolnoksila manganova ilovčasta sol) za scalne kote in stranišča itd. 100 " " 14

Creosolin, tekoče, prijetno in osvežujoče desinfekcijsko sredstvo v koncentrovane raztoplini. 100 " " 40

Oglje napojeno s **creosolinom**, 20% najboljše srkavno desinfekcijsko sredstvo. 100 " " 16

Ta specijaliteta gotovo in hitro uplija in se da povsod porabiti, ker je skoro brez duha. Creosolin je iz Phenola, Cresola (Methyl-Phenol), Cresola in železnih solij.

Karbolovo žaganje za bleve, brez duha, imajoč v sebi prosto karbolovo kislino. 100 kilo gld. 8

Karboline, napojilno olje, ki sestoji iz 10-12% Creosota, 12-15% Phenolne kisline in je najboljše napojilno sredstvo za les. 100 " " 24

Prospekte razpošiljam na zahtevanje franco. (491-1)

Išče se zastopnik za Ljubljano in vso Kranjsko.

Slavni mestni svet kralj. stolice Prage je meni izročil preskrbovanje potrebnih desinfekcijskih sredstev.

Umetne (32-59)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Ivan Jan,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113-26)
6letna garancija!
Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Zelesna ročna vozila
in
kolesa za vozove
vsake vrste.
CARL MORGENTERN & Comp.
Tovarna strojev za plinske vodne in trambne naprave. (298-16)
Wien, Fährhaus, Gasse 6.

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, okolo 3. septembra.

„Germania“, 4200 „ „ „ „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, okolo 20. avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na „Emiliano“ d' Ant. Poglajen, generalni agent. (480-6)